

ลูกา 23:26-27; 32-34; 39-46

26เมื่อกำลังพาพระองค์ออกไป พวกเขาเกณฑ์ซีโมนชาวไซรีนที่มาจากบ้านนอก แล้วเอากางเขนวางบนตัวเขา ให้แบกตามพระเยซูไป 27มีคนจำนวนมากตามพระองค์ไปด้วย ทั้งพวกผู้หญิงที่กำลังทอผ้า โศกและคร่ำครวญเพราะพระองค์...

32มีอีกสองคนที่เป็นผู้ร้าย ซึ่งเขาพาไปประหารชีวิตพร้อมกับพระองค์ 33เมื่อไปถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่เรียกว่ากะโหลกศิระษะ เขาก็ตรึงพระองค์ไว้ที่นั่นบนกางเขนพร้อมกับผู้ร้ายสองคนนั้น ช่างชาวคนหนึ่งช่างซ้ายคนหนึ่ง 34พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” แล้วพวกเขาก็เอาฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน...

39ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงไว้จึงพูดหมิ่นประมาทพระองค์ว่า “เจ้าเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ? จงช่วยตัวเองกับเราทั้งสองให้รอดเถิด” 40แต่อีกคนหนึ่งห้ามปรามเขาว่า “เจ้าไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ? เพราะเจ้าก็ถูกลงโทษเหมือนกัน 41และเราทั้งสองก็สมควรกับโทษนั้นจริง เพราะเราได้รับผลสมกับการกระทำ แต่ท่านผู้นี้ไม่ได้ทำผิดอะไรเลย” 42แล้วคนนั้นจึงทูลว่า “พระเยซู ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์” 43พระเยซูทรงตอบเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” 44เวลานั้นประมาณเที่ยงวัน เกิดมืดมัวทั่วทั้งแผ่นดินจนถึงบ่ายสามโมง 45ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ม่านในพระวิหารก็ขาดตรงกลาง 46พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์